

Källa: <http://runeberg.org/>

Nordenfors, Otto (1898-1974), writer, Sweden.

av sonen Bo Nordenfors, bo_nordenfors@hotmail.com

Otto Nordenfors föddes 5 april 1898 i Sköns församling, Sundsvall som äldste son till komministern, sedermera kontraktsprosten G. Albert Nordenfors och hans hustru Fanny, född Aurén. Fadern var kyrkoherde i Nysätra 1908--1917 och därefter kyrkoherde och tillika kontraktsprost i Vilhelmina till sin pensionering 1939.

Under gymnasietiden i Umeå skrev Otto sina första dikter. Han förfäddigade även skämttidningar med karikatyrer av kända personer i Nysätra och Umeå. Under studentåren i Uppsala utvecklades diktskrivandet och Ottos kulturella och litterära intressen fick större bredd. Ett större antal dikter publicerades i Västerbottenskuriren under 20-talet. Han vann pris med dikter vid Norrlands Nations talförenings 50-årsjubileum. 1923--1925 var han ordensskald i Juvenalorden. Han anlätades flitigt som högtidstalare och deltog som god tenorsångare i Allmänna sången i Uppsala under Hugo Alfvéns dirigentskap. Otto tog såväl jur. kand som fil. kand.

Efter tingsmeritering i Marks Domsaga, Borås, fick han tjänst vid länsstyrelsen i Göteborg och ingick äktenskap med Margit Wildte, i vilket sonen Bertil föddes 1932. Samma år kom diktsamlingen *Färden mot norr* ut på Norstedts Förlag och fick genomgående mycket goda recensioner. Det talades om en västerbottenskald. (Holger Möllman--Palmgren i Västerbotten 1932.)

Otto tillträdde 1939 en tjänst vid länsstyrelsen i Kristianstad och det första äktenskapet upplöstes. 1943 ingick han äktenskap med Karin Lundberg och fick med henne sonen Bo, född 1947 och sonen Bengt, född 1950, vilken dog 1951.

Otto utnämndes till länsassessor 1946.

Trots många önskemål om en nyutgåva avstod Otto från en sådan. I stället ägnade han sig åt botanik vid sommarstället vid sjön Immeln. Otto avled 1974 efter några års vacklande hälsa.

Hans bok utkom 1993 i ny, utvidgad utgåva (ISBN 91-630-2096-3) på SAXE Förlag på initiativ av Stig-Axel Eriksson och med samtycke av änkan. Boken uppmärksammades mycket i dagstidningarna i Västerbotten och angränsande landskap. I nyutgåvan redovisas alla kända dikter, som under åren 1919 till 1927 publicerats i Västerbottens--Kuriren.

Otto var riddare av Vasaorden. I Kristianstad var han under 40- och 50-talen engagerad i Svenska Flaggans Dag-kommittén.